

Sygnatura akt II Ca 2733/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Buła
Protokolant:	osobiście

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)

przeciwko K. K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 5 września 2014 roku, sygnatura akt I C 606/14/K

1. oddała apelację;

2. oddała wniosek strony powodowej o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego za obie instancje.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 stycznia 2015r.

Stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie to zostało ograniczone jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku, albowiem przedmiotowa sprawa rozpoznawana była przez Sąd pierwszej instancji w postępowaniu uproszczonym, zaś w toku postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy nie przeprowadzał postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja strony powodowej nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego rozważając zarzuty podniesione w apelacji w pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż nie był zasadny zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 k.p.c., a więc przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zgodzić się należy ze stanowiskiem tego Sądu, że z załączonych dokumentów wynikał jedynie fakt przeniesienia wierzytelności z dotychczasowego wierzyciela tj. (...) Bank S.A. na nowego tj.(...). Jednakże przedłożone

dokumenty nie wykazywały, aby wierzytelność objęta umową przelewu pomiędzy tymi stronami rzeczywiście istniała, co kwestionował w tym procesie pozwany. Niewystarczającym jest bowiem samo powołanie się na zawarcie umowy przelewu i na tej podstawie przedstawianie wezwań do zapłaty przesyłanych do dłużnika. Koniecznym elementem jest wykazanie w sposób nie budzący wątpliwości istnienia samej wierzytelności z dokładnym podaniem jej wysokości, a tego strona powodowa nie uczyniła, pomimo tego, iż to na niej, zgodnie z art. 6 k.c., spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu.

Zdaniem Sądu Okręgowego strona powodowa co do zasady była w tej sprawie uprawniona do zgłoszenia na etapie postępowania odwoławczego nowych dowodów, jednak przedłożone przez nią dowody nie stanowią wystarczającej podstawy dla stwierdzenia istnienia dochodzonej wierzytelności. Możliwość wskazania nowych dowodów wynika z faktu, iż Sąd pierwszej instancji zaniechał doręczenia pełnomocnikowi strony powodowej odpowiedzi pozwanego na pozew, która wpłynęła do Sądu w dniu 31 lipca 2014 roku, pomimo faktu, iż rozprawa została wyznaczona dopiero na dzień 5 września 2014 roku. W odpowiedzi na pozew pozwany zawarł zarzut przedawnienia roszczenia objętego powództwem, a także zakwestionował istnienie i wysokość dochodzonej wierzytelności. Skoro strona powodowa nie miała możliwości zapoznać się z tymi zarzutami pozwanego, a dowiedziała się o nich dopiero z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, to niewątpliwie potrzeba powołania się na nowe dowody wyniknęła dopiero na etapie postępowania odwoławczego (art. 381 k.p.c.). Zdaniem Sądu Okręgowego przedłożone przez stronę powodową załączniki do apelacji, stanowiące niewiadomego pochodzenia wydruki zestawień operacji finansowych, nie mogą stanowić dowodu, gdyż nie są one ani dokumentami urzędowymi, ani nawet dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c. Wysokości dochodzonego roszczenia nie wykazuje również postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 kwietnia 2011 roku sygn. I Co 1670/11/K o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, gdyż z orzeczenia tego wynika jedynie, że taka klauzula została nadana z ograniczeniem do kwoty 8024zł. Brak natomiast samego bankowego tytułu egzekucyjnego nie pozwala na stwierdzenie jakiej wierzytelności i w jakiej wysokości dotyczył ten dokument. Z tej przyczyny także w postępowaniu odwoławczym zasadne jest stanowisko o braku wykazania przez stronę powodową istnienia i wysokości wierzytelności objętej pozewem. Taka konstatacja musi prowadzić do uznania zaskarżonego wyroku za prawidłowy i oddalenia apelacji.

W świetle przytoczonych powyżej argumentów rozważenie drugiego z zarzutów podniesionych w apelacji (naruszenia prawa materialnego tj. art. 117 k.c., art. 118 k.c. i art. 123 §1 pkt 1 k.c.) jest zbędne, gdyż wobec niewykazania istnienia i wysokości roszczenia bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest to, czy doszło do przedawnienia wierzytelności, czy też nie miało ono miejsca.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.